

подкачи да воюва отъ Тунисъ; нъ кога обстѣпалъ града умрялъ отъ чюмъ.

Между това въ Египетъ ся намѣстили Мамелюци. Така ся наричала турска-та войска на египетскый султанъ, която ся побунила, та го убила, и зела да влада сама Египетъ. Забрутени-ти Мамелюци много притѣснили сирийскы-ты христяны, и най-сетнѣ призели отъ тѣхъ Птолемаидж (1291 г.) И така цѣла Палестина прѣминжала пакъ въ ржцѣ-ты на мохамеданы-ты, и ся довършило (токо-речи двѣстѣ годишне-то) Иерусалимско царство.

Кръстоносны-ты опълчения не постигнахъ цѣлѣ-тъ си и Европейци-ти много нѣщо изгубили. Нъ отъ това имало добры сетнины за Европж. Въ врѣмя-то на тыя войны ся укрѣпилъ и распространилъ рицарскый духъ въ феодално-то благородство. Отъ Арабы-ты и Византийци-ты прѣминжали въ Европж нѣкои занаяти и искусства. Много крайморскы градове, най-много италянскы-ти, подкачили да тѣргувать съ истокъ, и европейска-та тѣрговия зела да ся усила. Много селене слѣдъ войны-ты ся ослободили отъ робско-то си състояние, и станжали слободни земледѣлци.

Албигойци и Прусси. Папы-ты не повдигали кръстоносны опълчения само на истокъ; нъ и на западъ, срѣщо оныя христяны, които нерачили да припознавать голѣмы-ты имъ духовны власти и които тогава наричали еретици. Отъ тыя еретици най-забѣлѣжителни были Албигойци, които живѣли въ южнж Франциж и зели имя-то си отъ единъ малкъ градецъ Алба. Тая чясть на Франциж достигнула до добро състояние съ своѣ-тъ тѣрговинж и занаятъ. Градове-ти и укрѣплены-ты сграды на феодалны-ты владальци въ сравнение съ сѣвернж Франциж были по-богати и имали по-добры нѣравы. Отъ тамъ излизали добры пѣснопойци (трубадуры), които ся славили съ нѣсни-ты си. Най-богатъ и силенъ владалецъ тамъ былъ Тулузскый графъ токо-речи независимъ отъ французскы-ты царове. Кога царувалъ французскый царь Филиппъ Августъ, папа Иннокентий III заповѣдалъ да проповѣдвать кръстоносно